

Sygn. akt I CSK 358/06

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa A. z siedzibą w Hamburgu

przeciwko S. S. Spółce z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 2 czerwca 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jednym z kreatywnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej jest zawarcie w niej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy i uzasadnienie tego wniosku. Wymóg ten jest ściśle związany z uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c. instytucją przedsądu i dla jego spełnienia konieczne jest wskazanie w skardze kasacyjnej na występowanie w sprawie jednej z okoliczności wymienionych w powyższym przepisie, uzasadniającej podjęcie przez Sąd Najwyższy decyzji o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jeżeli okolicznością taką jest występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, konieczne jest opisanie w skardze kasacyjnej tego zagadnienia, z odwołaniem się do określonych przepisów prawnych oraz wykazanie, że zagadnienie jest istotne. Natomiast jeżeli okolicznością taką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, konieczne jest wskazanie przepisów prawnych, których wykładnia jest potrzebna i wykazanie, że dotychczasowe ich rozumienie budzi wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów.

W skardze kasacyjnej pozwanego, jako spełnienie wymogu art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wskazano, iż pozwany „wnosi o przyjęcie skargi do rozpoznania wobec konieczności wykładni czy zastosowanie na parkingu strzeżonym szeregu zabezpieczeń technicznych (w tym miejscu szczegółowo wymienionych) oraz pełnienie na parkingu aktywnej służby przez dwóch pracowników – nie uzasadnia stanowiska, że przechowawca zachował podwyższone wymogi staranności a zuchwała kradzież samochodu z takiego parkingu, polegająca w szczególności na staranowaniu szlabanu i bramy, jest okolicznością, za którą przechowawca nie ponosi odpowiedzialności”.

Takie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w sposób oczywisty nie spełnia wymogu art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ k.p.c. Powołując się na „konieczność wykładni” nie wskazuje żadnych przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, nie formułuje też żadnego zagadnienia prawnego występującego w rozpoznawanej sprawie. W istocie uzasadnienie

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do wskazania okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie (rodzaju zabezpieczeń strzeżonego parkingu) i sformułowaniu pytania czy świadczą one o zachowaniu przez przechowawcę podwyższonych wymogów staranności i czy w tej sytuacji ustalone okoliczności kradzieży wyłączają odpowiedzialność przechowawcy. Jest to zatem pytanie o odpowiedzialność strony pozwanej w świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych (bez wskazania nawet przyjętych podstaw prawnych tej odpowiedzialności), co może ewentualnie stanowić fragment uzasadnienia podstawy kasacyjnej naruszenia prawa materialnego, jeżeli wskazany byłby naruszony przepis prawa materialnego, nie może natomiast stanowić uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z uwagi zatem na to, że skarga kasacyjna nie spełnia wymogu art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.